

[Indenrigsministeren.]

i Det konservative Parti har der været Tilhængere deraf. Jeg føjer til, at det kirkelige Udvalg, der sad i Begyndelsen af dette Aarhundrede, erklærede, at det havde ikke noget at indvende imod en saadan Reform. Og senere er der af et kirkeligt Udvalg i 1922, saa vidt jeg husker, stillet Forslag om Indførelse af Sognebøger. Vor kendteste Befolkningsstatistiker, den gamle Professor Harald Westergaard, har været en ivrig Talsmand for disse Registre.

Jeg maa maaske have Lov til, hvis det maatte personligt interessere det ærede Medlem, at henviser til en Redegørelse, jeg engang har givet vedrørende disse Forhold, og som findes i Folketingstidende for 1922—23, Sp. 2868. At det Tidspunkt maa komme, hvor dette Registreringsspørgsmaal løses i Sammenhæng, har jeg aldrig næret Tvivl om, og selv om jeg ikke kan give Tilsagn om, at Indenrigsministeriet i den allernærmeste Fremtid vil have Tid til at føre denne Sag frem, saa vil Indenrigsministeriet dog nu, paa den Foranledning, det ærede Medlem har givet, træde i Forbindelse med Kirkeministeriet, saaledes at den Side af Sagen, der vender ud mod Kirkeministeriets Omraade, nu kan blive endeligt klarlagt.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch har rettet en Forespørgsel til mig angaaende den kommunale Ejendomsbeskatning med særligt Henblik paa den snævre Grænse, der er sat for Ejendomsbeskatningen her i København. Jeg skal i den Anledning sige følgende: Da den politiske Overenskomst sluttedes mellem Venstre og Regeringspartierne i 1933, gennemførtes, som bekendt, betydningsfulde Ændringer i den kommunale Ejendomsbeskatning paa Landet; foruden dette, at visse Dele af Amtsejendomsbeskatningen blev gjort konjunkturbestemt, gennemførtes to principielle Ændringer i Overensstemmelse med de Synspunkter, som laa til Grund for det Ejendomsbeskatningsforslag, jeg forelagde i Samlingen 1930—31. Der gennemførtes, som det vil erindres, at Bygningsskylden inden for Landbruget er afløst af Grundskyld, og at Landkommunallovens § 50 med dens Udskrivningsregler ophævedes.

Efter denne Reforms Gennemførelse i 1933 har jeg, som det ærede Medlem ogsaa meget rigtigt bemærkede, ikke genfremsat den øvrige Del af Lovforslaget fra 1930, idet jeg har ment, det var rigtigt at afvente Erfaringerne fra denne Reforms Virkninger i det praktiske Liv. Det Tidspunkt er nu snart inde, da saadanne Erfaringer

foreligger. Der udskrives i indeværende Aar 22 Mill. Kr. i Skat i Amterne efter de nye Beskatningsregler, der her gennemførtes, og i Henhold til den principielle Ændring i Beskatningen fra Bygningsskyld til Grundskyld ser vi da ogsaa, at disse 22 Mill. Kr. nu udskrives med 19 Mill. Kr. som Grundskyld og 3 Mill. Kr. som Bygningsskyld. Efter alt, hvad der foreligger for mig, synes det heldigvis, at denne Overgang fra Bygningsskyld til Grundskyld efter de Regler, vi enedes om i 1933, har virket heldigt og, saa vidt jeg har kunnet se i de Tilfælde, der har foreligget for mig, virket, jeg kan vel sige, paa den Maade, som jeg for min Del mente, den vilde komme til at virke paa, da jeg i 1930 forelagde det første Forslag.

Men, som sagt, inden længe vil man i Indenrigsministeriet kunne have et Overblik over disse Forhold, og derefter haaber jeg, at Reformen af 1933, der inden for Amterne medførte denne store Forskydning fra Bygningsskyld til Grundskyld, vil kunne føres videre til den øvrige kommunale Beskatning; og jeg vil med Hensyn til det specielle Spørgsmaal, det ærede Medlem Fru Elna Munch rettede til mig vedrørende København, sige, at et Led i en saadan Videreførelse vil selvfølgelig ligesom i det tidligere Forslag blive, at der gives København og de øvrige Byer større Bevægelighed med Hensyn til Grundskyldens Højde.

A. Svensson: Jeg skal ligesom sidst begynde med nogle ganske faa Bemærkninger om de sønderjyske Krigsinvalidler. Den højtærede Socialminister har oplyst, at han efter Forhandlingen mellem de sønderjyske Rigsdagsmænd og Repræsentanter for Krigsinvaliderne den 8. December i Fjor her paa Rigsdagen har ladet Sagen gaa videre, først til Invalideraadet og derefter til en Repræsentant for Invaliderne, og at Akterne nu er havnet i Socialministeriet igen. Jeg anerkender gerne, at Socialministeren ekspeditionsmessigt har søgt at fremme Sagen paa bedste Maade, og jeg vil haabe, at den højtærede Socialminister nu ogsaa vil gøre de fremsatte Ønsker til Genstand for velvillig Overvejelse, saa vi inden alt for længe maa kunne faa en Realitetsbehandling i Gang her i Tinget. Det er tit nok sagt, at det drejer sig ikke om overvældende Forandringer. Krigsinvalidelovgivningen afvikler i det hele taget sig selv i en forholdsvis kort Aarrække, og det kan kun tjene den danske Stat til Ære, hvis denne Lovgivning faar en saa human